

forleden udtalte, blive meget vanskeligt at faa en kvalificeret Lærer ved Seminariet i Tilfælde af, at der kom en Forstanderinde. Naar de dygtige Lærere ved Købstadskolen kunne faa en betydelig højere Løn, end der her tilbydes, ville de rimeligvis holde sig borte fra Arbejdet ved Seminariet, og det er jo saadan, at samtidig med, at der ansattes en Forstanderinde, skulde der nødvendigvis ansættes en Lærer, fordi der skal være ved Seminariet 1 mandlig og 2 kvindelige Lærerkrafter.

Til det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing) skal jeg udtale, at den Udtalelse i Folketingets Betænkning, som det ærede Medlem berørte, efter min Mening vejleder ret godt ved Besvarelsen af det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede. Naar Folketinget i sin Betænkning udtaler, at den frie Bolig kan formentlig anslaas til en Værdi af 800 Kr., saa nævner Folketinget netop dette for dermed at begrunde, at man ikke er gaaet højere op med Lønnen, end man er gaaet, derved, at man kun har foreslaaet et Tillæg af 100 Kr. til Slutningslønnen. I dette første Stykke i Betænkningen: „Slutlønnen vil herved bringes op til 5,000 Kr. inklusive Bolig“, mener jeg ligger en absolut solid Støtte for, hvad man ved Pensionsberegningen vil kunne regne Boligens Værdi til, nemlig til 800 Kr., saaledes at Pensionen bliver ydet af de 5,000 Kr., som er Embedets Slutløn.

Jeg skal indskrænke mig til disse Udtalelser og anbefale det høje Ting at stemme for Forslaget, som det foreligger, altsaa uden de Ændringsforslag, som et æret Medlem har stillet.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Trier), vil jeg blot sige, at de have egentlig min Sympati, idet jeg hylder den Anskuelse, at der skal betales samme Løn for samme Arbejde for Kvinder som for Mænd. Men jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om ikke det vilde være i Sagens velforstaaede Interesse efter alle de Udtalelser, som ere faldne, at det ærede Medlem tog sine Ændringsforslag tilbage. Thi uagtet jeg jo egentlig er enig med det ærede Medlem, vil jeg hellere se, at han tager sine Ændringsforslag tilbage, end at de blive forkastede. Og jeg skal tilføje, at efter de Udtalelser, vi have hørt fra de forskellige Sider, særlig efter de Udtalelser, som kom fra den ærede Minister ved Sagens første Behandling, synes jeg ikke, at der kan næres noget som helst Haab

om, at Sagen kan gennemføres nede i Folketinget, hvis de Ændringer vedtages. Jeg tror derfor, at man gør Sagen den bedste Tjeneste ved at undlade at stille disse Ændringsforslag. Men hvis det ærede Medlem fastholder dem, ser jeg mig ikke, efter alt hvad der foreligger, i Stand til at stemme for dem, trods det, at jeg egentlig er enig med det ærede Medlem.

Trier: Det er jo egentlig en egen Situation, der foreligger. Saa vidt jeg forstaar, ere alle enige om, at det er i og for sig det rigtige, som er udtrykt i de af mig stillede Ændringsforslag, og alligevel tilraader man fra alle Sider at lade være at stemme for dem eller at stemme derimod af Hensyn til, at man ikke janser det for givet, at man i Folketinget vil kunne gennemføre en saadan Forandring. Det forekommer mig dog i alt Fald, at det er et lidt for tidligt Tidspunkt at frafalde sine Ønsker, inden man har prøvet den Mulighed, om Folketinget dog ikke, naar en Ændring kom her fra Tinget med den Vægt, som ligger i, at Tinget har vedtaget den, vilde gaa ind paa denne Tanke. Jeg er ikke saa skræmmet som adskillige andre Medlemmer af Tanken om, at dette Lovforslag virkelig kunde blive forkastet for i Aar; jeg tror ikke, at det vilde betyde saa overordentlig meget, om der ventedes nogen Tid. Den, der nu er konstitueret, vil jo allerede have faaet nogen Øvelse og vil altsaa i det næste Aar være mere kvalificeret end ved sin Tiltrædelse af Stillingen; og den eventuelle nye Lærerinde, der vil blive ansat, vil komme som den uøvede i det første Aar, altsaa rimeligvis ikke være paa Højde med, hvad der kunde naas senere hen. Jeg tror altsaa ikke, at Faren ved dette Aars Udsættelse vil være saa stor, at man af Hensyn til den skulde lade sig skræmme.

Den højtærede Minister sagde, at det, naar der kom en Forstanderinde, vilde være umuligt at faa en Lærer, hvis man lønnede ham, ligesom man lønner Lærerinden her. Saa anser jeg det for beklageligt, at man ikke har foreslaaet Lønninger, ved Hjælp af hvilke man paa det gamle Grundlag vilde være i Stand til at faa de Krafter, man trænger til. Men det synes mig egentlig at være noget mærkeligt, at man vil have, at den eventuelle Forstanderinde skal betale, for at man kan faa den Lærer, man ønsker. For at man kan faa den rette Lærer skal ogsaa fremtidig Forstanderinden lønnes ringere, end man efter hendes Arbejde billigvis kunde mene,